

[Aksel Larsen.]

ningsbranchen havde i 1946 et Overskud paa 3,2 Mill. Kr. mod 2,6 Mill. Kr. i 1945. Deres Arbejders Lønninger er bestemt ikke steget tilsvarende. Hvad Fodtøjsbranchen angaar, er Ballin & Hertz typisk. Med en Aktiekapital paa 6 Mill. Kr. havde dette Selskab før Krigen et Nettooverskud paa 748 000 Kr. I 1945 var Nettooverskuddet 1 134 000, og i 1946 var det 1 471 000 Kr. eller 30 pCt. mere end i 1945.

Jernindustrien gik det endnu bedre. Seks Virksomheder, Burmeister & Wain, Aalborg Skibsværft, Nordisk Kabel, Glud & Marstrand, Titan og Atlas har en samlet Aktiekapital paa 60 Mill. Kr. Deres Overskud var i 1945 tilsammen 10,9 Mill. Kr., men det var i 1946 vokset til 14 261 000 Kr. eller til en Fjerdedel af Aktiekapitalen. Og det er Nettooverskuddet, der her er Tale om.

Lad os endelig se paa Skibsfarten. Fra 1945 til 1946 steg Dampskibsselskabet „Myren“s Overskud fra 2 til 6,5 Mill. Kr.; Dampskibsselskabet „Progress“s Overskud steg fra 3 til 4,3 Mill. Kr., „Dampskibsselskabet af 1912“ forøgede sit Overskud fra 2,4 i 1945 til 6,7 Mill. Kr. i 1946, Dampskibsselskabet „Svendborg“ forøgede sit fra 976 000 Kr. til 4,9 Mill. Kr., og Interessentskabet A. P. Møller forøgede sit fra 4,2 Mill. Kr. i 1945 til 23,5 i 1946. De 18 førende Dampskibsselskaber havde i 1945 et Nettooverskud paa tilsammen 36,9 Mill. Kr., men i 1946 et samlet Nettooverskud paa 124,3 Mill. Kr. Det giver en Stigning paa ikke mindre end 240 pCt. paa et eneste Aar.

Der er ingen Ting der tyder paa, at Industriens, Skibsfartens og Pengeinstitutternes Fortjenester og Aktionærernes Dividender bliver mindre i 1947, end de var i 1946, alt tyder paa, at den stigende Linie fortsættes. Medens den arbejdende Befolkning altsaa stadig forarmes, bl. a. paa Grund af Prisstigningerne, bliver Monopolkapitalisterne bestandig rigere, deres Flaaning af Folket bliver bestandig grovere.

Derfor er det vi siger, at Arbejdernes Lønkrav er ikke blot nødvendige paa Grund af Dyrtiden, men berettigede og rimelige paa Grund af Kapitalisternes kolossale Indtægtsforøgelser. Derfor er det vi siger: Lad de rige betale! Bryd Monopolkapitalisternes Magt! Stands Prisstigningerne og den inflatoriske Udvikling! Læg Skattebyrderne paa Vel-

haverne, og lad os desuden til Sanering af Pengevæsenet og til Kamp mod de ledige Penge faa en ordentlig Eengangsskat, samtidig med at Værnemagernes Krigsgvinster og Landsforræderes og Krigsforbryderes Formuer og Godser bliver konfiskeret til Fordel for Statskassen.

Den højtærede Statsminister har i sin Programtale karakteriseret Regeringens Hensigter, hvad Skatterne angaar, saaledes, at den stærke Forskydning fra direkte til indirekte Beskatning skal bremses, og at derfor ogsaa den direkte Beskatning maa anvendes ved Dækningen af Statens øgede Skattebehov. Det er imidlertid ikke nok, at man bremser den indirekte Beskatning, men altsaa dog fortsætter med at paalægge indirekte Skatter, om end i langsommere Tempo end i det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensens Finansministertid. Vi har for mange og for tyngende uretfærdige indirekte Skatter, og hvis Socialdemokratiet virkelig, som det paastaar, vil føre den samme Politik som Regering som det førte som Opposition, maa det alene af denne Grund anstændigvis hurtigst skaffe os af med den Del af de indirekte Skatter, som ogsaa den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe modsatte sig i 1946 og i 1947 — men naturligvis helst med samtlige de indirekte Skatter, Venstreregeringen har lagt paa Folkets almindelige Forbrug.

I det Omfang, det er nødvendigt for Statskassen at bibeholde de Indtægter, den hidtil har haft af disse indirekte Skatter, maa Pengene skaffes til Veje gennem direkte Skatter paa Indtægter og Formuer. Det vil imidlertid være urimeligt at gøre dette gennem en generel Forhøjelse af Indtægtsbeskatningen. Der er tværtimod Grund til at foretage en Omlægning af Beskatningen, saaledes at de mindste Indtægter faar Skattelettelser og Byrderne lægges paa de store Indtægter. Den Skala, hvorefter Statsskatten udskrives, er udarbejdet i 1931. Siden da er der sket en stor Forskydning i de forskellige Befolkningsgruppers Indtægter, men da Skalaen er den samme, har vi nu faaet saadanne Tilstande, at endogsaa Invalider og Aldersrentemodtagere skal betale en betydelig Statsskat — de burde naturligvis overhovedet fritages for at betale Skat; og Arbejdere, som før Krigen kun betalte nogle faa Kroner i Statsskat, skal nu op med flere Hundrede Kroner. Derfor bør Skalaen rev-